

владика-та благословака го и прекръста свърху главѣ-тѣ, и говори молитвѣ-тѣ за освещеніе-то, и тѣтакси, да бы го ввели въ новѣ-тѣ длъжность, даватъ му на слѣга, да държи умивалницѣ-тѣ и уверѣсѣ-а, кога почене да си мие рѣцѣ-тѣ владика-та.

Діакони-тѣ и священници-тѣ освещаватъ са при службѣ готово съвѣмъз еднакво, само е въ молитвы-тѣ и въ рѣчи-тѣ, съ кои-то са свършала тайна-та, голѣма разлика, и тайна-та не была въ едно време. Діаконъ-а са ръкополага, щомъ са осветитѣ свети-тѣ дари, за знакъ, че само той може да служи при тайнѣ-тѣ, коѣ-то извършава владика-та и священникъ-а, но че той не може да ѣ свърши; а священникъ-а са освещава тѣтакси послѣ великій вѣходъ, да бы участвувалъ въ приношеніе-то на безкровна-та жертва. Той и на великій вѣходъ върки предъ светы-тѣ дары покритъ съ коздохъ-а за знакъ на благодать-та святаго дѣха, ко-то скоро ще слѣзе на него.

Оногова, кой-то ще са задіакони, довеждатъ двама діакони на дѣры-тѣ, и като са поклонили на владика-та, кой-то сѣди на столъ-а покрай светѣ-тѣ трапезѣ като отъ дѣсна-тѣ странѣ Христа невидимо на престолѣ сѣдащаго, извикватъ: „заповѣдай, заповѣдайте, заповѣдай преосвященный господарю!“ Тока „заповѣдайте“ ѡправено е на народъ-а, зашто-то въ първы-тѣ времена и онѣзи, кои-то избирахъ на църква-та служителъ, бивахъ съ владикѣ-тѣ, като го извеждахъ предъ него. Тогава протодіаконъ-а, ако праватъ діаконъ,